

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 364.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139982999181872/facsimile.pdf> (tilgået 09. maj 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

Men den anden svarede godt nok og meget interesseret: »Han er flygtet i dette Øjeblik ud af Staden — med 400 andre. De turde ikke andet. Fyrsternes Sendebud er udenfor Porten!»

Tillio gik som i Drømme. Han vilde jo ogsaa ud af Staden? Han gik til Sønderporten og blev lukket ud. Det forstod han ikke. Det var jo forbudt at aabne Porten uden Pfeifers Tilladelse.

Der gik nogle Dage, uden at han egentlig vidste, hvad det var, det hele.

Da han saa endelig forstod det, fortrød han, at han havde søgt at komme til Klarhed derover. For paa den Maade kunde han da ikke leve. Det var jo meget værre end at dø. — Men i Stedet for at dræbe sig, undrede han sig over, at han ikke gjorde det — gjorde ligesom Jomfru Anna von Gehofen.

Han havde en Del Penge i Lommen fra den Tid, han havde været paa Plyndring med de andre. Saa Sult led han ikke.

Efter et Par Ugers Forløb kom han til en Landsby, der kaldtes Schalkau, ved Coburg. Der blev han Staldkarl i Kroen. Senere drog han til en By i Nærheden, som hed Sonneberg. Der blev han Skriver hos en Kjøbmand — — —

Doktor Martin kom hjem fra sin Rejse i de oprørske Egne Dagen efter, at den gamle Kurfyrste var død. — Da Livlægens Ord om, at Kurfyrsten var et Fredens Barn og derfor var død i Fred, blev ham meddelt, sagde han: »Ja, det er sandt, — og det var skjønt nok, om man saadan kunde nøjes med at leve den ene Halvpart af Livet, saa slap man for at faa sine Fingre saa snavsede og saa blodige. Men det blev en gal Verden, der kom ud af det; saa kan det vel hellerikke være helt rigtigt, at leve paa den Maade, især naar man som Kurfyrsten var sat til at styre *det hele*.»

Endnu samme Dag gav Doktor Martin sig til at skrive Bogen: »Imod de morderiske og røveriske Bondeskarer« — hvor han omtrent gjentog, hvad han allerede i Weimar havde sagt til Hertug Johann. — Senere, saasomt Münzer og Bondehæren havde lidt Nederlaget ved Frankenhausen, skrev han et nyt Skrift, hvori han formanede Fyrsterne,